W jakim tempie likwidujemy zaległości w dostawach żywca

GOŁDAP, OLECKO

KOLNO, SIEMIATYCZE, EŁK

BIELSK - PODLASKI GRAJEWO

SUWAŁKI, AUGUSTÓW

ŁOMŻA, WYSOKIE - MAZOWIECKIE

HAJNÓWKA, MOŃKI

SOKÓŁKA, BIAŁYSTOK

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się! ★ A

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Nr 300 (1024) BIAŁYSTOK, poniedziałek, 20 grudnia 1954 r. Cena 20 gr

III Wojewódzki Zjazd Korespondentów „Gazety Białostockiej"

obradował wczoraj w Białymstoku

NA ZDJĘCIU: na sali obrad podczas III Zjazdu Korespondentów „Gazety Białostockiej".
(Fot. „Gazeta" — Z. Zaremba)

Wczoraj obradował w Białymstoku III Wojewódzki Zjazd Korespondentów „Gazety Białostockiej". Na Zjazd przybyło 360 korespondentów z całego województwa.

W prezydium zasiedli: sekretarz propagandy KW PZPR tow. M. Książe, wiceprzewodniczący Prezydium WRN tow. J. Juchnicki, członek kolegium red. K. Gruszecki, przodujący korespondent z Suwałk — Krajewski, członek kolegium red. Z. Brzozowski, przodująca korespondentka z pow. siemiatyckiego W. Dudicz, członek kolegium red. M. Nos, przodujący korespondent z pow. ełckiego J. Szeluk, przedstawiciel ZG RSW „Prasa" tow. Mikusek, dyrektor Delegatury RSW „Prasa" tow. Gajos, przodujący korespondent z Fabryki Przyrządów i Uchwytów E. Prymak, przodujący korespondent z tartaku w Hajnówce L. Żukowski i przodujący korespondent z Białegostoku P. Malewicz.

Zjazd otworzył sekretarz redakcji „Gazety Białostockiej" red. W. Chaciej.

Referat o pracy i zadaniach korespondentów wygłosił red. Z. Brzozowski.

Po referacie wywiązała się bogata dyskusja, w czasie której omówiono najważniejsze problemy współpracy z gazetą i pracy korespondenta w terenie.

Dyskusję podsumował sekretarz propagandy KW tow. M. Książe.

Na zakończenie przodującym korespondentom wręczono nagrody.

Obszerny artykuł omawiający III Wojewódzki Zjazd Korespondentów zamieścimy w następnym numerze „Gazety". (n-i)

Termin wykonania obowiązkowych dostaw żywca na rok bieżący upłynął z dniem 1 grudnia. Jednak w wielu powiatach województwa białostockiego w bardzo wolnym tempie likwiduje się zaległości w dostawach mięsa. Tak np. w powiecie białostockim, w okresie od 1 do 17 grudnia uregulowano zaległości w dostawach żywca zaledwie w 1,4 proc., w pow. sokólskim — 1,9 proc. w pow. monieckim — 2,2 proc., podczas, gdy powiat gołdapski osiągnął w tym czasie 31 proc.

Konieczny jest więc poważny wysiłek ze strony rad narodowych, aparatu skupu, aktywu wiejskiego i wszystkich organów władzy ludowej, aby przyspieszyć dostawy pozostałych ilości żywca — tak, aby plany zostały w najbliższych dniach w pełni wykonane.

DEPESZA

Marszałka Sejmu PRL do przewodniczącego francuskiego Zgromadzenia Narodowego

WARSZAWA (PAP). — Marszałek Sejmu PRL, prof. J. Dembowski skierował do p. Andre le Trocquer — przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego w Paryżu depeszę następującej treści:

Pan Andre le Trocquer
Przewodniczący
Zgromadzenia Narodowego
Paryż

Panie Przewodniczący!

Stoimy w obliczu wydarzeń, brzemiennych w skutki dla narodów Europy. W najbliższych dniach francuskiemu Zgromadzeniu Narodowemu mają być przedłożone do ratyfikacji układy, których istotną treścią jest sprawa wskrzeszenia niemieckiego militaryzmu.

Niebezpieczeństwo powstania nowego Wehrmachtu wywołuje głęboki niepokój wśród wszystkich narodów Europy. Powoduje ono poważną troskę o pokój europejski w narodzie polskim.

Naród polski łączą z narodem francuskim wielowiekowe więzy przyjaźni i wspólnych tradycji.

Wielokrotnie w ciągu jednego stulecia Polacy swą krwią zraszali ziemię francuską w obronie niepodległości Francji i Polski.

Najeźdźca hitlerowski pustoszył tak jeszcze niedawno naszą i Waszą ziemię. W piecach krematoryjnych, których dymy zasnuwały nasze niebo, ginęli zarówno Polacy jak i Francuzi.

Nasza i Wasza młodzież, żołnierze i partyzanci, walczyli ramię przy ramieniu w drugiej wojnie światowej przeciw wspólnemu wrogowi w głębokiej wierze, że ucinają raz na zawsze głowę hydrze militaryzmu niemieckiego i że w ten sposób zapewnią swym narodom trwały pokój.

Mając świeżo w pamięci okropności hitlerowskiej okupacji, Polacy z głęboką troską i goryczą spoglądają na możliwość ponownego powstania w Niemczech tych sił, od których zarówno Polska jak i Francja tyle ucierpiały.

Nie ulega dla nas wątpliwości, że wejście na tę drogę musi doprowadzić do wręcz fatalnych konsekwencji, że otwiera to drogę do nieobliczalnych awanturnictw ze strony militaryzmu niemieckiego i jego patronów.

Jesteśmy zarazem głęboko przekonani, że jest inna droga do uregulowania spraw europejskich i do ułożenia stosunków z narodem niemieckim, z którym my również chcemy żyć w zgodzie. Jest to droga prowadząca do stworzenia systemu zbiorowego bezpieczeństwa w Europie i do utworzenia zjednoczonych, demokratycznych Niemiec. Takie Niemcy nie będą groźbą dla swych sąsiadów.

Natomiast ratyfikacja układów paryskich przekreśli możliwości zjednoczenia Niemiec, zaostrzy sytuację w Europie, wzmoże wyścig

(Ciąg dalszy na str. 2)

70-rocznica urodzin prezydenta Zapotocky'ego

Towarzysz
Antonin Zapotocky
Prezydent Republiki
Czechosłowackiej
Praga

W dniu 70-ej rocznicy Waszych urodzin przesyłamy Wam, Drogi Towarzyszu, serdeczne, braterskie pozdrowienia. Naród polski zna i ceni Was jako wiernego syna czechosłowackiej klasy robotniczej, nieugiętego bojownika o szczęście ludu pracującego, czołowego przywódcę Komunistycznej Partii Czechosłowacji, najwyższego reprezentanta bratniej republiki Czechosłowackiej, szczerego przyjaciela Polski Ludowej.

Życzymy Wam z głębi serca długich lat życia i pracy dla dobra i szczęścia narodu czechosłowackiego, dla dobra sprawy pokoju i socjalizmu.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Odznaczenie N. N. Szatalina Orderem Lenina

MOSKWA. — W związku z 50 rocznicą urodzin sekretarza Komitetu Centralnego KPZR Nikołaja Nikołajewicza Szatalina, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło go za zasługi wobec partii komunistycznej i państwa radzieckiego Orderem Lenina.

Zmarła Zofia Nałkowska

WARSZAWA. — Dnia 17 bm. w godzinach wieczornych zmarła w Warszawie w wieku 69 lat jedna z najwybitniejszych pisarek polskich — Zofia Nałkowska.

Literatura nasza poniosła wielką stratę. Zofia Nałkowska, której 50-lecie pracy pisarskiej obchodził dwa lata temu polski świat kulturalny, była autorką wielu, stojących na najwyższym poziomie artystycznym i stanowiących trwały wkład do naszej literatury, powieści.

Wyrazem uznania dla wielkiego talentu Zofii Nałkowskiej było przyznanie Jej szeregu wysokich odznaczeń państwowych, m. in. Orderu „Sztandar Pracy" I klasy, Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Za całokształt twórczości literackiej znakomita pisarka została wyróżniona w 1953 roku Nagrodą Państwową I stopnia.

Zofia Nałkowska brała żywy udział w życiu politycznym i społecznym kraju jako poseł na Sejm, członek Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju oraz Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich.

* * *

Pracę pisarską rozpoczęła Zofia Nałkowska około 1902 roku umieszczając początkowo wiersze w czasopismach.

W okresie międzywojennym pisze Nałkowska szereg powieści i opowiadań oraz dramatów grywanych w Polsce i w wielu teatrach zagranicznych. Z tego okresu pochodzi „Romans Teresy Hennert" — powieść zawierająca akcenty krytycznej oceny warstw rządzących w tym czasie w Polsce; „Granica", w której autorka oddaje znakomicie tło społeczne osobistych dramatów bohaterów oraz powieść „Niecierpliwi".

Po wojnie ogłasza pisarka „Medaliony" — osiem opowiadań o zbrodniach faszyzmu i powieść „Węzły życia" — krytyczny obraz kliki sanacyjnej.

Ludwik Solski nie żyje

WARSZAWA

W dniu 19 bm. zmarł w Krakowie wielki artysta, mistrz sceny polskiej Ludwik Solski.

Rodzynki i orzechy przywiózł z Turcji statek „Nowa Huta"

GDAŃSK. — Przy nabrzeżu basenu Władysława IV w porcie gdańskim przycumował polski motorowiec „Nowa Huta". Po prawie 7 tygodniach rejsu do krajów Małej Azji, statek ten wrócił w dniu 18 bm. do kraju. Statek przywiózł z Turcji rodzynki i orzechy laskowe, które jeszcze przed świętami mają się znaleźć w sklepach. Statek przywiózł m. in. bawełnę egipską.

II Zjazd ZMP rozpocznie się 28 stycznia 1955 r.

WARSZAWA. — Zgodnie z uchwałą XVI Plenum Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej, Prezydium ZG ZMP podaje do wiadomości, że obrady II Zjazdu Związku Młodzieży Polskiej rozpoczną się 28 stycznia 1955 roku w Warszawie.

Projekt statutu ZMP zamieszczamy na stronie 3

O dobry start w przyszłym roku

Dumnie brzmią wyniki wykonania zobowiązań podjętych przez białostockie załogi robotnicze dla uczczenia wyborów do rad narodowych. Oto na przykład dzięki stałemu rozwijaniu współzawodnictwa, dzięki zobowiązaniom podjętym na powitanie wyborów, przedterminowo wykonała roczny plan załoga Fabryki Sklejek w Ełku. Na wartach produkcyjnych robotnicy budowlani z ZBM w Białymstoku przekazali ludziom pracy Białegostoku, Augustowa i Zambrowa dziesiątki izb mieszkalnych, dzieciom białostockim przedszkole przy ulicy Krakowskiej. Zespoły tkackie Antoniego Idźkowskiego i Pawła Jungermana z Fabryki Pluszu wyprodukowały dodatkowo setki metrów tkanin.

W dniach poprzedzających wybory w zakładach białostockiego przemysłu kluczowego odbyły się specjalne zebrania, na których omawiano roczną pracę i sposoby jak najlepszego wykonania planów rocznych oraz należytego zagwarantowania pomyślnego wykonania zadań pierwszego kwartału roku 1955. Na zebraniach tych załogi podejmowały zobowiązania zmierzające właśnie do dobrego wystartowania w przyszłym roku.

Rezultatem aktywności w dniach czynu wyborczego są także osiągnięcia uzyskiwane przez nasze zakłady po 5 grudnia. Oto na przykład załoga Parowozowni Głównej PKP w Białymstoku wykonała plan roczny w dniu 9 bm. W dniu 11 bm. wykonała roczny plan izbowy załoga Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego.

Czyn wyborczy potwierdził, że tylko zespolenie wysiłków rady zakładowej i dyrekcji pod kierownictwem organizacji partyjnej, ścisła ich współpraca, pomoc dla nich pracowników wyższych instancji partyjnych i związkowych, gwarantują rozwój socjalistycznego współzawodnictwa, gwarantują uzyskanie sukcesów.

Dla przykładu można wspomnieć o zebraniu załogi Fabryki Sklejek w Dojlidach, na którym podjęto cenne zobowiązania zmierzające do przedterminowego wykonania planu bieżącego roku i stworzenia warunków do pomyślnej realizacji zwiększonych zadań roku przyszłego.

W czynie wyborczym nie ustrzegliśmy się jednak niedomagań. Nie we wszystkich zakładach przemysłowych (jak na przykład w Białostockich Zakładach Przemysłu Pasmanteryjnego) należycie zostały zorganizowane zebrania. Rezultatem tego był brak dyskusji, w toku której robotnicy po wysłuchaniu sprawozdania dyrektora, wysuwaliby rzeczowe wnioski dotyczące pomyślnego wykonania zwiększonych zadań I kwartału przyszłego roku.

Trzeba także stwierdzić, że podejmując zobowiązania robotnicy nie zawsze doceniali ich wartość w ogólno-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Dziś rozpoczyna się we Francji debata nad układami paryskimi

Objawy zamieszania i zaniepokojenia wśród deputowanych prawicowych

„Pozycja premiera osłabła" — stwierdza agencja Reutera

Nowy nacisk Dullesa

PARYŻ. — W przededniu debaty w sprawie układów paryskich, przewidujących remilitaryzację Niemiec zachodnich, zaobserwować można wśród prawicowych deputowanych objawy zaniepokojenia i zamieszania.

Nacisk francuskiej opinii publicznej, domagającej się, by Francja nie przekreśliła swego sojuszu ze Związkiem Radzieckim wpływa na sytuację polityczną.

Paryski komentator agencji Reutera Harold King stwierdza, że pozycja premiera Mendes - France'a osłabła. Świadczą o tym porażki premiera w kilku komisjach parlamentarnych oraz w czasie debaty nad budżetem państw stowarzyszonych.

W kuluarach parlamentu panuje przekonanie, że przyczyną spadku prestiżu premiera jest fakt, że wystąpił on jawnie za remilitaryzacją Niemiec zachodnich.

Sekretarz stanu USA Dulles i brytyjski minister spraw zagranicznych Eden, którzy bawią obecnie w Paryżu, czynią wszystko co w ich mocy, by poprawić szanse premiera. Zapowiedziano więc ogłoszenie deklaracji rządów Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii w sprawie „gwarancji" dla Francji. Gwarancje te miałyby zapewnić Francji bezpieczeństwo przed odrodzeniem militaryzmu niemieckiego.

Jednakże francuska opinia publiczna uświadamia sobie coraz wyraźniej, że bezwartościowe są gwarancje ze strony tych, którzy sami forsują wskrzeszenie militaryzmu niemieckiego.

W kołach parlamentarnych zwraca się uwagę na to, że w dniu 17 grudnia odbyło się spotkanie niektórych deputowanych prawicowych z premierem Mendes - France, sekretarzem stanu Dullesem i brytyjskim ministrem spraw zagranicznych Edenem. Wśród deputowanych znajdował się Billotte, który — jak wiadomo — ma w imieniu komisji spraw zagranicznych parlamentu francuskiego, referować sprawę układów paryskich w czasie debaty.

Dalsze informacje z Francji — na stronie 4.

Depesza Marszałka Sejmu PRL

(Ciąg dalszy ze str. 1)

zbrojeń, przybliży groźbę nowej wojny, odrodzenie zaś hitlerowskiej hydry zagrażać będzie niepodległości nie tylko Polski, lecz i Francji. Czyż w świetle tej sytuacji narody nasze mają dać się zwieść papierowym gwarancjom, których wartość już raz poznały na swej skórze?

Chcemy głęboko wierzyć, że Zgromadzenie Narodowe w rozważaniach swoich i decyzjach kierować się będzie troską o przyszłość Europy, z której losem los Francji jest nierozdzielnie związany, że troska i niepokój innych narodów, które dzieliły los narodu francuskiego, nie będą mu obce.

Przesyłając Panu niniejszą depeszę w przekonaniu, że zechce Pan przyjąć ją jako wyraz naszej troski o pokojową przyszłość i bezpieczeństwo naszych obydwu narodów, zapewniam Pana, Panie Przewodniczący, o mym najgłębszym dla Niego poważaniu.

Marszałek Sejmu PRL
J. DEMBOWSKI

Nota rządu ZSRR do rządu Norwegii

MOSKWA. — Agencja TASS podaje:

Jak już doniosła prasa, na notę rządu radzieckiego z 13 listopada br., dotyczącą ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, odpowiedziały w dniu 29 listopada rządy Norwegii, Danii, Belgii, Holandii, Luksemburga, Włoch, Grecji, Turcji i Islandii.

W dniu 17 grudnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wystosowało do ambasady norweskiej w Moskwie następującą notę rządu radzieckiego do rządu Norwegii:

— Rząd radziecki po zapoznaniu się z treścią odpowiedzi rządu Norwegii na notę rządu ZSRR z 13 listopada br., zawierającą propozycję zwołania w Moskwie lub w Paryżu w dniu 29 listopada ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, uważa za konieczne zwrócić uwagę rządu norweskiego na następujące okoliczności:

W nocie swej rząd norweski komunikuje, że odmawia wzięcia udziału w proponowanej przez rząd radziecki po uzgodnieniu z rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i rządem Republiki Czechosłowackiej konferencji państw europejskich w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Odmawiając wzięcia udziału w tej konferencji rząd norweski nie wysuwał ze swej strony żadnych propozycji w tej tak żywotnej i doniosłej dla wszystkich narodów europejskich sprawie. Zamiast tego, żeby przyczynić się do zjednoczenia wysiłków wszystkich państw Europy w celu zapewnienia pokoju i zapobieżenia odrodzeniu się groźby militaryzmu niemieckiego, którego agresja dała się tak bardzo we znaki podczas ostatniej wojny narodowi norweskiemu i innym narodom europejskim — rząd norweski poszedł drogą popierania układów paryskich przewidujących remilitaryzację Niemiec zachodnich i wcielenie ich do bloku militarnego wymierzonego przeciwko miłującym pokój państwom Europy.

Rząd radziecki jest nadal przekonany, że prawdziwe bezpieczeństwo wszystkich narodów Europy zarówno wielkich, jak i małych może być zapewnione jedynie w wypadku porzucenia planów remilitaryzacji Niemiec i wcielenia ich do ugrupowań militarnych, jedynie w wypadku stworzenia w Europie skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego z udziałem wszystkich państw europejskich niezależnie od ich ustroju społecznego i państwowego.

To stanowisko rządu ZSRR zostało w pełni poparte przez rządy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Republiki Czechosłowackiej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Bułgarskiej Republiki Ludowej i Albańskiej Republiki Ludowej, których przedstawiciele wzięli udział w odbytych w Moskwie w dniach 29 listopada — 2 grudnia obradach konferencji krajów europejskich w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie oraz rządu Chińskiej Republiki Ludowej, której przedstawiciel brał udział w obradach w charakterze obserwatora

Tekst deklaracji rządów krajów europejskich uchwalonej na konferencji moskiewskiej i precyzującej ich punkt widzenia na sytuację, która wytworzyła się obecnie w Europie, zostaje dołączony do niniejszej noty.

* * *

Noty analogicznej treści skierowane zostały przez rząd ZSRR do rządów Danii, Belgii, Holandii, Luksemburga, Włoch, Grecji, Turcji i Islandii.

Oświadczenie ministra spraw zagranicznych Japonii Szigemitsu

NOWY JORK. — Jak donosi z Tokio agencja United Press, japoński minister spraw zagranicznych Szigemitsu zwołał 17 bm. konferencję prasową w związku z oświadczeniem ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotowa z dnia 16 bm. dotyczącym stosunków z Japonią.

„Oświadczenie Mołotowa było niespodzianką — powiedział Szigemitsu. Fakt, iż Rosja, która odrzuciła traktat pokojowy zawarty w San Francisko, wystąpiła z tym oświadczeniem, stanowi wyraźny krok naprzód. Musimy bacznie śledzić dalszy rozwój wypadków".

Dekret o wyborach do Rady Najwyższej i rad terenowych RFSRR

MOSKWA. — Opublikowano tu dekret Prezydium Rady Najwyższej RFSRR o przeprowadzeniu wyborów do Rady Najwyższej RFSRR i krajowych, obwodowych, okręgowych, rejonowych, miejskich i wiejskich rad delegatów ludu pracującego.

Dekret brzmi:

W związku z wygaśnięciem w dniu 18 lutego 1955 r. pełnomocnictw Rady Najwyższej RFSRR trzeciej kadencji, a 22 lutego 1955 r. — pełnomocnictw krajowych, obwodowych, okręgowych, rejonowych, miejskich i wiejskich rad delegatów ludu pracującego RFSRR czwartej kadencji, Prezydium Rady Najwyższej RFSRR postanawia:

Wyznaczyć na dzień 27 lutego 1955 r. wybory do rady Najwyższej RFSRR i krajowych, obwodowych, okręgowych, rejonowych, miejskich i wiejskich rad delegatów ludu pracującego.

O dobry start w przyszłym roku

(Ciąg dalszy ze str. 1)

narodowym dziele umacniania sił gospodarczych naszego kraju.

Niedociągnięcia te można zapisać na konto organizacji związkowych, które mimo dużej aktywizacji nie potrafiły w wielu wypadkach dotrzeć do robotników z prawdą, że ich lepsza praca w fabryce, to przecież wkład w realizację programu Frontu Narodowego, w umacnianie sił obozu pokoju.

Przede wszystkim więc w tym gorącym okresie końca roku trzeba utrzymać rytm pracy podwojony na wartach wyborczych. Do końca roku pozostało niewiele dni, dni niezmiernie ważnych. Wszelkie nasze wysiłki powinny dlatego zmierzać do odrobienia zaległości, do jak najlepszego wykonania zadań tegorocznych. Warto w tym miejscu postawić za wzór, szczególnie zakładom przemysłu wełnianego, Fabrykę Pluszu, która wykonując z nadwyżką plany dzienne szybko odrabia niedobory i chce jeszcze o parę dni przed terminem zrealizować plan roczny. Natomiast w żadnym wypadku nie wolno desperacko studiować uzyskanych wskaźników i desperacko kiwać głową nad „przesądzonym" planem jak to czynią dyrektorzy, sekretarze organizacji partyjnych i przewodniczący rad zakładowych BZPW im. Sierżana, WZPW i ZPW w Wasilkowie. Plan jest prawem, który obowiązuje.

Nie kończą się jednak w tym roku zadania załóg i kierownictw tylko na wykonaniu planu rocznego. Zadania roku przyszłego będą dla każdego zakładu większe od zadań tegorocznych, a zatem i trudniejsze. Stąd też — rzecz jasna — trzeba już w tym miesiącu stworzyć warunki do dobrego startu w przyszłym roku.

Co należy uczynić przede wszystkim? Dyrektorzy, sekretarze organizacji partyjnych, przewodniczący rad zakładowych, kierownicy działów, inżynierowie, technicy, majstrowie i robotnicy sami najlepiej widzą w swoim zakładzie braki, przed którymi należy się zabezpieczyć na przyszły rok. Załogi same najlepiej wiedzą, co należy uczynić, żeby lepiej pracowało się w nowym roku. Tak więc trzeba przede wszystkim dokładnie omówić z całą załogą sprawę startu w przyszłym roku.

Ta niezmiernie ważna i pilna sprawa wymaga pobudzenia twórczej inicjatywy załóg przez organizacje partyjne i związkowe. Każdy odcinek pracy, czy to tokarka, krosno, dział planowania, zaopatrzenia, referat BHP, jednakowo jest ważny w całokształcie działalności zakładu przemysłowego. I na każdym odcinku pracy można i trzeba poczynić należyte przygotowania, aby ostatni rok Planu 6-letniego zakończyć zwycięsko, dla dobra narodu, wzrostu siły naszej Ojczyzny i sprawy pokoju.

TYDZIEŃ na świecie

Europa stoi w obliczu ważnych wydarzeń. Wydarzeń, mogących niewątpliwie w sposób istotny wpłynąć na dalszy rozwój wypadków. Oto w niektórych parlamentach zachodnio-europejskich już się toczą debaty ratyfikacyjne w sprawie układów paryskich, a w innych — jak np. w parlamencie francuskim — debata taka ma rozpocząć się w najbliższych dniach. Nie będziemy się bawić w żadne prognostyki czy proroctwa. Tym bardziej, że z doświadczeń przeszłości wiemy dobrze, że nawet najbardziej zmienna kobieta jest uosobieniem stałości w porównaniu z niektórymi burżuazyjnymi deputowanymi.

We Włoszech i Niemczech

W chwili pisania tych słów, debaty ratyfikacyjne toczą się już w Niemczech zachodnich i we Włoszech. Zarówno w parlamencie włoskim jak i w bońskim Bundestagu nastroje społeczeństwa znajdują odbicie również w wystąpieniach szeregu polityków burżuazyjnych. I tak np. poseł chadecki, Melloni, b. redaktor naczelny organu chrześcijańskiej demokracji „Il Popolo" wystąpił z propozycją odroczenia realizacji układów paryskich. Sam fakt, że tego rodzaju propozycja wyszła od chadeckiego posła, mówi za siebie.

Ale szczególnie wiele wniosków nasuwa przebieg debaty w bońskim Bundestagu. Jak stwierdza prasa zachodnio-niemiecka, rozpoczęła się ona w atmosferze niezwykłego napięcia i protestu społeczeństwa zachodnio-niemieckiego oraz szeregu ostrych wypowiedzi prasy krytykującej układy paryskie i całokształt adenauerowskiej polityki.

Ollenhauer wystąpił z niejednym oskarżeniem pod adresem polityki adenauerowskiej, stwierdzając m. in., że daje ona pierwszeństwo zbrojeniom przed zjednoczeniem Niemiec. Bez zgody i współdziałania Związku Radzieckiego — powiedział Ollenhauer — zjednoczenie Niemiec jest niemożliwe. I dlatego — stwierdził Ollenhauer — oczekujemy od rządu, by natychmiast, przed ratyfikacją nawiązał rozmowy z mocarstwami zachodnimi w sprawie przygotowania nowej konferencji czterech. W dalszej części swego wystąpienia Ollenhauer stwierdził, że układy paryskie w rzeczywistości nie dają Niemcom zachodnim żadnej „suwerenności", a układ w sprawie Zagłębia Saary „jest najdziwaczniejszym dokumentem międzynarodowym", jaki przedstawiono kiedykolwiek parlamentowi.

Fakt, że przywódca partii, której kierownictwo do niedawna jeszcze mówiło o „marszu po Ural", dziś przemawia w takim tonie, wymownie świadczy o ewolucji nastrojów w Niemczech zachodnich, kraju, który Waszyngton upatrzył sobie na bazę agresji. Fakt, że znaczna część zachodnio-niemieckiej prasy burżuazyjnej ostrzega, że ratyfikacja i wcielenie w życie układów paryskich staną na przeszkodzie do realizacji najważniejszego dla każdego Niemca celu — zjednoczenia kraju, świadczy o coraz większych trudnościach, jakie napotyka Adenauer i jego polityka. Ten postępujący proces odwracania się większości społeczeństwa zachodnio-niemieckiego od Adenauera wcześniej czy później doprowadzi do tego, że będzie on musiał, podobnie jak to musiał zrobić jego japoński odpowiednik, Joszida, ustąpić miejsca politykowi bardziej trzeźwemu i bardziej uwzględniającemu żądania społeczeństwa.

We Francji

A jak przedstawia się sytuacja we Francji? Prasa francuska jednomyślnie podkreśla, że plany ratyfikowania układów paryskich spotykają się z coraz większym oporem i że koła rządzące z wyraźnym zaniepokojeniem oczekują wyniku debaty. Miarą tego zaniepokojenia jest pospieszny przyjazd do Paryża amerykańskiego sekretarza stanu — Dullesa. Jak przewiduje prasa, Dulles nie cofnie się przed żadną ingerencją, przed żadną presją wobec bardziej chwiejnych polityków francuskich, grożąc im utratą „przyjaźni i poparcia" USA w wypadku, gdyby francuskie Zgromadzenie Narodowe odmówiło ratyfikacji.

Na wzrost zaniepokojenia wpłynął niewątpliwie przebieg dyskusji w sprawie układów paryskich w dwóch komisjach francuskiego Zgromadzenia Narodowego. Komisja spraw zagranicznych zaledwie 1 głosem większości zaaprobowała te układy. Z tym, że 11 deputowanych wstrzymało się od głosu, dając tym samym wyraz swemu negatywnemu stosunkowi do układów paryskich. W komisji obrony narodowej wyniki głosowania są jeszcze mniej przyjemne dla zwolenników remilitaryzacji Niemiec zachodnich. Komisja ta odrzuciła wniosek w sprawie ratyfikacji układów paryskich 21 głosami przeciwko 11 i przy 3 wstrzymujących się.

Mimo prób bagatelizowania przez rząd francuski ostrzeżeń radzieckich, iż ratyfikacja układów paryskich podważy możliwości porozumienia w sprawie Niemiec i spowoduje wzrost napięcia w sytuacji międzynarodowej, wielu polityków francuskich trzeźwiej patrzących na sytuację poważnie zastanawia się nad ewentualnymi skutkami ratyfikacji układów paryskich.

Przed paroma miesiącami premier Mendes-France doszedł do władzy na fali opinii wrogiej wojnie w Indochinach. Fala ta zmiotła rząd Laniela i Mendes-France'owi, który wypowiadał się za porozumieniem w sprawie Indochin i nie krył swego negatywnego stosunku do EWO, dała premierostwo. Ale już prasa francuska zupełnie niedwuznacznie pisze, że losy gabinetu Mendes-France'a nie są pewne. Dlaczego? Dlatego, że naród mu nie wybacza jego obecnego stanowiska w sprawie układów paryskich, a jego wczorajsi wrogowie, zwolennicy „brudnej wojny" w Indochinach, nie wybaczają mu jego wczorajszego stanowiska w sprawie Indochin. Nie wchodząc w to, ile jest słuszności w tych przewidywaniach francuskiej prasy, warto wskazać, że za każdym głosowaniem większość, jaką premier Mendes-France dysponował w parlamencie, topniała. Warto jednocześnie przytoczyć głos amerykańskiego dziennika „Chicago Tribune", który szeroko rozwodząc się nad tym, że „dla każdego szefa zagranicznego państwa podróż do USA jest równoznaczna z samobójstwem politycznym", stawia dosyć nieprzyjemne dla Mendes-France'a horoskopy (Mendes-France przed paroma tygodniami bawił w Waszyngtonie). Jako przykład „Chicago Tribune" wymienia premiera Pakistanu, Mohammed Ali'ego oraz premiera japońskiego Joszidę, którzy po powrocie z USA przestali być premierami.

Zarówno w Europie, jak i na Dalekim Wschodzie, wbrew dążeniom imperialistycznych podżegaczy wojennych, cementuje się jedność narodów w walce o zwycięstwo idei pokojowego współistnienia. W walce o to, by mimo istnienia w świecie różnych ustrojów zwyciężyła jedna sprawa — POKÓJ.

TADEUSZ GUMOWSKI

PROJEKT STATUTU ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

„Razem, młodzi przyjaciele, W szczęściu wszystkiego są wszystkich cele."

I. Związek Młodzieży Polskiej i jego członkowie

1 ZMP jest organizacją młodego pokolenia Polski Ludowej, jednoczącą w swych szeregach coraz szersze rzesze patriotycznej młodzieży miast i wsi.

Członkiem ZMP może być każdy młodzieniec i każda dziewczyna, jeśli ma szczerą chęć należenia do organizacji i brania udziału w urzeczywistnianiu jej celów dla dobra młodzieży i całego narodu.

2 ZMP rozwija w sercach młodzieży miłość Ojczyzny, pobudza zapał do walki o jej rozkwit i świetność, o nietykalność jej granic, o dobrobyt i szczęście narodu, o zbudowanie Polski Socjalistycznej, w której zniknie raz na zawsze wszelki wyzysk i krzywda ludzka, zapanuje niepodzielnie sprawiedliwość i braterstwo między ludźmi, swobodnie rozwijać się będą materialne i duchowe siły narodu i jednostki. W imię tego celu ZMP rozwija w młodym pokoleniu zamiłowanie do pracy i nauki, wychowuje młodzież na pełnowartościowych członków społeczeństwa, zespala i pomnaża jej siły i talenty, pobudza jej twórczą energię, zaszczepia poczucie koleżeństwa i ducha ofiarności, zwalczając nieróbstwo, wygodnictwo, sobkostwo, przezwyciężając wszystko, co ciągnie młodzież wstecz.

Każdy ZMP-owiec powinien brać czynny udział w tej walce.

3 ZMP wychowuje młodzież w duchu umiłowania tradycji patriotycznej walki narodu o wolność i postęp, związanej z imionami wielkich Polaków: Tadeusza Kościuszki, Adama Mickiewicza, Piotra Ściegiennego, Jarosława Dąbrowskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Mariana Buczka, Marcelego Nowotki, Karola Świerczewskiego. ZMP jest spadkobiercą stuletniej z górą tradycji walk demokratycznej i postępowej młodzieży przeciwko obcym i rodzimym tyranom, a zwłaszcza walki rewolucyjnej młodzieży robotniczej, chłopskiej i studenckiej, której przewodził Komunistyczny Związek Młodzieży Polski i Związek Walki Młodych, przy czynnym udziale antyfaszystowskiego nurtu OMTUR i Wici. Zetempowiec w całym swym życiu i postępowaniu powinien czerpać wzór z życia Stefana Okrzei i Władysława Kniewskiego, Henryka Rutkowskiego, Janka Krasickiego, Hanki Sawickiej i wielu innych młodych bojowników poległych w walce o Polskę Ludową.

4 ZMP zespala wysiłki młodzieży z wysiłkiem całego narodu w budownictwie socjalistycznym, w pracy nad pomnażaniem ogólnonarodowych bogactw materialnych i kulturalnych, o szybszy wzrost dobrobytu ludzi pracy i siły obronnej Ojczyzny. Zetempowiec powinien przodować w pracy i nauce, stale podnosić swe kwalifikacje zawodowe, uczestniczyć w socjalistycznym współzawodnictwie, szanować swój warsztat pracy, zwalczać marnotrawstwo, strzec własności społecznej.

5 ZMP wnosi swój wkład do walki o stałe umacnianie władzy ludowej — aktywnie uczestniczy w realizacji zasad Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wielkiej Karty Praw Narodu Polskiego.

ZMP-owiec powinien wzorowo wypełniać obowiązki obywatelskie, przyczyniać się do zwalczania bezduszności i biurokratyzmu, być czujnym wobec przejawów wrogiej działalności.

6 ZMP uczestniczy w walce o stałe umacnianie sojuszu robotników i chłopów, który jest filarem naszego państwa ludowego, źródłem siły narodu budującego socjalizm.

Pod przewodem ZMP młodzież bierze czynny udział w ogólnonarodowej walce o rozkwit rolnictwa, o rozwój spółdzielczości produkcyjnej — o socjalistyczną przebudowę wsi wiodącą do dobrobytu, do uwolnienia chłopów od kułackiego wyzysku, do ulżenia pracy rąk przez szerokie zastosowanie maszyn i elektryczności, do rozwoju kultury na wsi i stałego zmniejszania różnicy między życiem na wsi a w mieście.

ZMP-owiec powinien krzewić ideę braterstwa i współpracy młodzieży robotniczej i chłopskiej.

7 ZMP zacieśnia więź solidarności i braterstwa młodzieży polskiej z młodzieżą całego świata walczącą o pokój, postęp i przyjaźń między narodami, bierze czynny udział w działalności Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

W pracy swej ZMP bierze przykład z przodującej młodzieży Związku Radzieckiego, z Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży — czołowego oddziału postępowej młodzieży świata.

Zetempowiec jest szermierzem w walce o pokój i przyjaźń między narodami, zwalcza jad nacjonalizmu i knowania podżegaczy do nowej wojny.

8 ZMP walczy o uwolnienie umysłów młodzieży od przesądów i zabobonów, od poglądów obcych postępowi i nauce, szerzy wiedzę o prawach rozwoju przyrody i społeczeństwa, krzewi przeobrażające świat idee marksizmu-leninizmu.

Sprawą szlachetnej ambicji każdego zetempowca powinna być wytrwała praca nad zdobywaniem wiedzy, nad przyswajaniem sobie naukowego światopoglądu, zwalczanie ciemnoty, przesądów i zacofania.

9 ZMP wychowuje chłopców i dziewczęta na ludzi pełnowartościowych, dzielnych, zdrowych, zahartowanych fizycznie i czystych moralnie, skromnych i uczciwych, koleżeńskich i uczynnych, ufnych w swoje siły, śmiało łamiących trudności i przeszkody, radujących się życiem — ludzi godnych naszej wielkiej socjalistycznej epoki.

Zetempowiec powinien być szczery i prawdomówny, zwalczać dwulicowość i obłudę, wytwarzać wokół siebie atmosferę potępienia dla chuligaństwa, pijaństwa, rozwiązłości, braku kultury wobec dziewcząt i braku poszanowania dla starszych.

10 ZMP jest oddziałem Frontu Narodowego, jednoczącego wszystkie patriotyczne siły narodu w walce o pokój i socjalizm. ZMP jest towarzyszem walki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i uważa Partię za swego ideowego kierownika.

II. Zasady życia wewnętrznego Związku i prawa zetempowca

Zasady życia wewnętrznego ZMP podporządkowane są ogólnym celom Związku i służą osiągnięciu całkowitej zgodności między głoszonymi hasłami i praktyczną działalnością, między słowem i czynem. Warunkiem tej zgodności jest nieustannie rosnąca aktywność młodzieży, atmosfera pobudzająca każdego ZMP-owca do rozwijania osobistej inicjatywy i wnoszenia własnego wkładu we wspólną sprawę, a równocześnie największa zwartość ideowa i organizacyjna Związku. Dlatego:

11 Każdy ZMP-owiec ma prawo swobodnego wypowiadania nurtujących go myśli w każdym zetempowskim gronie. Na gruncie swobodnej dyskusji ZMP dąży do umacniania wśród młodzieży marksistowsko-leninowskiego światopoglądu.

12 Każdy zetempowiec ma prawo zgłaszania swych pomysłów i wniosków, dotyczących zarówno doskonalenia życia i pracy organizacji, jak i jej wkładu we wszystkie dziedziny pracy produkcyjnej, nauki, działalności kulturalno-oświatowej, sportowej i innej.

Obowiązkiem organizacji jest pomóc we wcieleniu w życie słusznych i cennych wniosków i pomysłów.

13 Każdy zetempowiec ma prawo zgodnie ze swym sumieniem krytykować wady i braki w działalności organizacji, jej władz kierowniczych i poszczególnych działaczy i nie może być pod żadnym pozorem prześladowany za krytykę. Ze słusznej krytyki organizacja ma obowiązek wyciągać odpowiednie wnioski praktyczne.

14 Nienaruszalną zasadą życia wewnętrznego ZMP jest demokratyczna zasada podporządkowania się mniejszości woli większości, z chwilą, gdy większość wypowie swą wolę — staje się ona nakazem dla każdego zetempowca.

15 Wola większości decyduje o składzie wszystkich kierowniczych władz Związku, które pochodzą z wyboru i mają obowiązek składać ze swej pracy sprawozdanie wobec organizacji, która je wybrała.

16 Każdy zetempowiec ma prawo wybierać i być wybieranym do władz kierowniczych organizacji.

17 Wszystkie koła ZMP i władze kierownicze niższych szczebli podporządkowują się uchwałom wyższych władz kierowniczych.

18 Na wszystkich szczeblach organizacji zetempowskiej obowiązuje wzorowa, jedna dla wszystkich, na świadomości oparta dyscyplina, jako nieodzowny warunek wychowania obywatelskiego zetempowców oraz siły ideowej i sprężystości organizacyjnej całego Związku.

III. Koło ZMP - podstawowe ogniwo Związku

19 W fabryce, kopalni, w każdym zakładzie pracy, w szkole, na uczelni, w gromadzie, spółdzielni produkcyjnej, POM, PGR, w jednostce wojskowej — wszędzie, gdzie pracuje, lub uczy się choćby siedmiu zetempowców — tworzą oni koło ZMP. Koło — to podstawowe ogniwo organizacyjne Związku. Tam, gdzie jest mniej niż 7 członków, wchodzą oni w skład terenowego koła ZMP.

20 Najważniejsze zadanie koła ZMP, to wychowanie młodzieży w duchu ideowych założeń Związku.

Koło stosuje różnorodne formy pracy wychowawczej w zależności od wieku i środowiska młodzieży. Poważną rolę w pracy wychowawczej spełniają zebrania koła; zebrania winny być żywe, interesujące, nasycone ideową treścią, wzbogacającą świadomość i życie duchowe młodzieży. Wspólne omawianie wszystkich nurtujących młodzież zagadnień, wspólne gawędy i czytanki, dyskusje i koleżeńskie spory, wycieczki i zabawy, imprezy artystyczne i sportowe — wszystko to wychowuje i zespala młodzież, otwierając pole do zadośćuczynienia jej aspiracjom i porywom.

21 Koło ZMP organizuje szkolenie ideologiczne i czuwa nad stałym podnoszeniem wykształcenia ogólnego i zawodowego młodzieży, udziela jej pomocy w nauce, organizuje biblioteczki, propaguje czytelnictwo literatury naukowej i pięknej, wykorzystuje istniejące placówki i środki dla wszechstronnego zaspokajania zainteresowań i potrzeb młodzieży, inicjuje tworzenie kółek młodych miłośników techniki, młodych miczurinowców itp.

22 Koło fabryczne i zakładowe ZMP rozwija wszechstronną pracę wychowawczą wśród młodzieży danej załogi. Koło mobilizuje młodzież do wykonywania i przekraczania planów produkcyjnych, walczy o wzrost wydajności i poprawę jakości pracy, o honor swego zakładu. W tym celu inicjuje i organizuje współzawodnictwo socjalistyczne wśród młodzieży, rozpowszechnia nowatorskie metody przodowników pracy i racjonalizatorów, pracuje nad tym, aby cała młodzież podążała za przodującymi.

Koło fabryczne organizuje udział młodzieży robotniczej w ruchu łączności ze wsią.

Koło fabryczne i zakładowe ZMP współdziała ściśle z radą zakładową i dba o udział młodzieży w pracy związków zawodowych.

23 Koło wiejskie ZMP — w gromadzie, POM, PGR, w spółdzielni produkcyjnej — rozwijając wszechstronną pracę wychowawczą wśród młodzieży wiejskiej, skupia ją wokół spraw podniesienia produkcji rolniczej, mobilizuje młodzież wiejską do współzawodnictwa w walce o wysokie plony i wzrost hodowli, o rozwój kultury i oświaty na wsi, rozpowszechnia osiągnięcia nauki agrotechnicznej, pobudza wśród młodzieży wiejskiej zapał do pracy na roli, do zdobywania pięknych zawodów traktorzysty, kombajnera, agronoma, zootechnika. Koło wiejskie ZMP krzewi ideę spółdzielczości produkcyjnej, jako drogi do socjalistycznej przebudowy wsi.

24 Koło szkolne i uczelniane ZMP rozwija swą pracę przede wszystkim wokół spraw nauki, kształtowania oblicza ideowego i moralnego młodzieży oraz dobrego przygotowania młodzieży do przyszłego zawodu, mobilizując ją do przestrzegania dyscypliny studiów i osiągania jak najlepszych wyników w nauce.

25 Koło ZMP troszczy się o stałą poprawę warunków pracy, nauki i bytu młodzieży, o podnoszenie kwalifikacji zawodowych, o przestrzeganie ustawodawstwa pracy dla młodzieży. Otacza dbałością domy młodego robotnika, bursy i internaty, domy studenckie, dba o zapewnienie młodzieży kulturalnego wypoczynku, rozwija higienę i kulturę codziennego życia wśród młodzieży.

26 Koło ZMP zapoznaje młodzież ze skarbami kultury polskiej i kultury innych narodów, pobudza zainteresowanie literaturą i sztuką, organizuje uczęszczanie do teatru, kina, muzeum, na koncerty, bierze czynny udział w pracy świetlic, amatorskich zespołów pieśni i tańca, zespołów dramatycznych, recytatorskich itp.

27 Koło ZMP dba o zdrowie i rozwój fizyczny młodzieży. Doceniając doniosłą rolę sportu w wychowaniu młodzieży, ZMP aktywnie uczestniczy w pracy zrzeszeń sportowych i komitetów kultury fizycznej, propaguje i rozwija działalność sportową na swoim terenie, troszczy się o właściwą postawę moralną młodych sportowców.

Koło ZMP budzi wśród młodzieży zamiłowanie do turystyki, do poznawania piękna kraju ojczystego.

28 Koło ZMP propaguje idee Związku wśród młodzieży niezorganizowanej i pracuje nad pozyskaniem dla organizacji nowych członków.

Koło ZMP przyjmuje na członków Związku chłopców i dziewczęta w wieku od 14 lat. Przyjmowanie odbywa się drogą omawiania każdej z osobna kandydatury na zebraniu koła.

29 Koło ZMP pobiera od zetempowców składkę członkowską w wysokości ustalonej przez Zarząd Główny. Regularne opłacanie składek ma duże znaczenie dla wyrabiania w każdym zetempowcu poczucia stałej więzi z organizacją.

30 Dla kierowania bieżącą pracą koło wybiera swój zarząd w składzie od 3 do 9 osób na okres 1 roku, w tej liczbie przewodniczącego i jego zastępcę.

Ocena działalności zarządu, sprawy dotyczące pracy koła i jego członków oraz wszelkie postanowienia są omawiane i rozstrzygane na zebraniach koła, które należy zwoływać nie rzadziej niż raz w miesiącu.

31 Koła ZMP w zakładach pracy, szkołach i uczelniach, liczące więcej niż 100 członków mogą się dzielić na koła oddziałowe. Pracą tych kół kieruje zarząd zakładowy, szkolny, uczelniany, wybrany przez ogólne zebranie członków w składzie od 7 do 15 osób. Zarząd wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę.

Koła ZMP lub koła oddziałowe mogą się dzielić na grupy zetempowskie. Grupa zetempowska wybiera swojego organizatora.

32 Zetempowiec sumiennie i ofiarnie wypełniający swoje obowiązki powinien być wyróżniony lub nagrodzony. Koła ZMP i zarządy wszystkich szczebli stosują różnorodne formy wyróżnień i nagrodzenia, jak pochwały, nagrody książkowe, dyplomy honorowe, wpisywanie wyróżnionego do księgi pamiątkowej Związku i inne.

33 Organizacja zetempowska nie może zachować się obojętnie wobec wypadków złej postawy zetempowca, naruszania ideowych, moralnych i organizacyjnych zasad Związku.

Koło ZMP pracuje z członkami naruszającymi zasady życia organizacyjnego drogą cierpliwych rozmów, wyjaśniania i przekonywania. Dopiero po wyczerpaniu tych środków wychowawczych, po omówieniu postawy zetempowca na zebraniu koła, organizacja zastanawia się nad zastosowaniem kary organizacyjnej.

W zależności od uznania koła stosować można upomnienie, naganę lub surową naganę. Kara może być zniesiona przez zebranie koła za dobrą postawę i pracę w ciągu nie mniej niż 6-ciu miesięcy.

W wyjątkowych wypadkach poważnych wykroczeń, kiedy zawiodły wszelkie próby innego oddziaływania na zetempowca, organizacja zetempowska stosuje karę wydalenia z szeregów ZMP. Wydalenie następuje wówczas, gdy sprawa została zbadana i uchwała koła zatwierdzona przez ZP (ZM, ZD) ZMP.

34 Jeżeli członek ZMP nie zgadza się z nałożoną nań karą organizacyjną, ma prawo odwoływania się do Wojewódzkiego lub Centralnego Sądu Koleżeńskiego.

IV. Kierownicze władze Związku

35 Najwyższą władzą ZMP jest Krajowy Zjazd ZMP. Zjazd zwoływany jest przez Zarząd Główny nie rzadziej niż raz na 3 lata. W Zjeździe uczestniczą delegaci organizacji zetempowskich z całego kraju, aby zgodnie z zasadami demokracji wewnątrzzwiązkowej wysłuchać sprawozdania Zarządu Głównego, przedyskutować i krytycznie ocenić całokształt działalności Związku, nakreślić nowe zadania oraz dokonać wyboru nowych władz Związku: Zarządu Głównego, Centralnego Sądu Koleżeńskiego i Komisji Rewizyjnej. W razie potrzeby Zjazd dokonuje zmian i poprawek w Statucie ZMP.

36 Całokształtem pracy organizacji zetempowskiej w okresie międzyzjazdowym kieruje w całym kraju Zarząd Główny ZMP, zaś w województwach, powiatach, miastach i dzielnicach miast — zarządy wojewódzkie, powiatowe, miejskie, dzielnicowe, wybierane na dorocznych konferencjach delegatów — wojewódzkich, powiatowych, miejskich i dzielnicowych.

37 Zarząd Główny oraz zarządy terenowe, kierując organizacjami zetempowskimi niższego szczebla, powinny wskazywać im kierunek pracy i węzłowe zadania w oparciu o inicjatywę szerokich rzesz młodzieży i o wnikliwą znajomość spraw nurtujących młodzież. W swej pracy kierowniczej zarządy ZMP powinny rozwijać inicjatywę i samodzielność swoich organizacji, okazywać im stałą pomoc, zwalczając wszelkie przejawy komenderowania nimi.

Każdy zarząd i każde koło ZMP ma prawo podejmować własne uchwały dotyczące pracy na swoim terenie, pod warunkiem, że uchwały te nie będą sprzeczne z ogólnymi założeniami ideowymi Związku, uchwałami Zjazdu i Zarządu Głównego ZMP.

38 Nienaruszalną zasadą pracy kierowniczych władz zetempowskich jest zasada kolegialności, która daje największą gwarancję prawidłowego kierowania, stwarza najlepsze warunki do rozwoju inicjatywy zetempowców i wychowania kadr, zapewnia ścisłą

(Ciąg dalszy na str. 4)

PROJEKT STATUTU
Związku Młodzieży Polskiej

(Ciąg dalszy ze str. 3)

więź między kierownictwem a masami młodzieży. Kierownicze władze ZMP winny pracować tak, aby masy młodzieży widziały ich pracę i mogły ją oceniać. Warunkiem prawidłowego rozwoju kierowniczej działalności zarządów ZMP jest wytworzenie w całej organizacji atmosfery zdrowej, nieskrępowanej, twórczej krytyki i samokrytyki.

39 Członkowie władz kierowniczych Związku oraz pracownicy aparatu powinni pracować w najbliższym kontakcie z masami młodzieży, wystrzegać się papierkowych, urzędniczych metod pracy, tępić przejawy dygnitarskiego odgradzania się od mas młodzieży.

40 Zarządy ZMP powinny skupiać wokół siebie szerokie grono aktywu młodzieżowego, zwoływać narady aktywu i w pracy uwzględniać jego cenną inicjatywę i krytykę.

41 Zarząd Główny ZMP wybiera ze swego grona Prezydium Zarządu Głównego oraz Sekretariat do kierowania bieżącą pracą organizacyjną.

42 Zarządy wojewódzkie wybierane są w składzie od 55 do 85 członków i od 7 do 11 zastępców, a zarządy powiatowe (miejskie, dzielnicowe) — w składzie od 35 do 55 członków i od 5 do 9 zastępców.

Zarządy wojewódzkie, powiatowe (miejskie i dzielnicowe) wybierają ze swego grona Prezydium, w tym przewodniczącego i wiceprzewodniczących.

Konferencje delegatów wybierają również:
— w województwie — Wojewódzki Sąd Koleżeński w składzie 5 członków i 2 zastępców i Komisję Rewizyjną w składzie 7 członków.
— w powiecie (mieście, dzielnicy): Komisję Rewizyjną w składzie 5 członków.

V. ZMP — kierownik harcerstwa

43 ZMP kieruje organizacją harcerską, która pomaga szkole w wychowaniu dzieci pełnych radości życia, silnych i śmiałych, żądnych wiedzy, uczynnych, zdyscyplinowanych i gorąco kochających swój kraj ojczysty. Harcerstwo wychowuje dzieci w szacunku dla rodziców i nauczycieli, dla starszych.

44 Praca z dziećmi — to jedno z najbardziej zaszczytnych i odpowiedzialnych zadań ZMP.

Do pracy tej organizacje ZMP powinny kierować najbardziej przygotowanych i kochających dzieci aktywistów, okazując im nieustanną pomoc.

VI. Praca ZMP w szeregach Wojska Polskiego

45 Organizacje ZMP w Wojsku Polskim pomagają dowódcom, aparatowi politycznemu i organizacjom partyjnym w umacnianiu siły i gotowości bojowej wojska, w wychowaniu młodzieży na żołnierzy świadomych, zdyscyplinowanych, wiernych przysiędze wojskowej, bezgranicznie oddanych sprawie ludu pracującego i ofiarnych w służbie dla Ojczyzny.

Zetempowiec uważa za swój najzaszczytniejszy, patriotyczny obowiązek wzorowe pełnienie służby w Wojsku Polskim i przoduje w wyszkoleniu bojowym i politycznym

46 Organizacje ZMP w Wojsku Polskim stanowią nieodłączną część Związku Młodzieży Polskiej i działają zgodnie z jego Statutem na podstawie specjalnych wytycznych wydawanych przez Główny Zarząd Polityczny WP w porozumieniu z ZG ZMP, utrzymują ścisłą więź z terenowymi organizacjami ZMP, uczestniczą w ich pracy oraz w wyborach do władz zetempowskich.

VII. Fundusze Związku

47 Majątek i fundusze Związku powstają ze składek członkowskich, dochodów z wydawnictw i innych wpływów.

48 Majątkiem Związku zarządza Zarząd Główny ZMP. Prawidłowe i celowe dysponowane funduszami Związku jest kontrolowane przez Komisje Rewizyjne.

VIII. Sztandar, legitymacja

49 Sztandar zetempowski jest symbolem wierności Ojczyźnie, symbolem honoru i bojowej zwartości organizacji.

Na sztandarze ZMP widnieje z jednej strony godło państwowe, z drugiej hasło: „Walka — nauka — praca" oraz emblemat ZMP, na który składa się flaga narodowa, koło zębate i kłos, połączone z płonącą pochodnią.

Szandar posiada Zarząd Główny ZMP oraz każda wojewódzka, powiatowa, miejska, dzielnicowa organizacja ZMP. Zarząd Główny i zarządy wojewódzkie mogą przyznać prawo posiadania sztandaru wyróżniającym się organizacjom niższych szczebli.

W czasie uroczystości w pochodach, manifestacjach, członkowie organizacji występują pod swym sztandarem. Chorążym sztandaru jest członek organizacji zasługujący na to wyróżnienie.

50 Każdy zetempowiec otrzymuje legitymację ZMP.

Zetempowiec szanuje swoją legitymację, starannie ją przechowuje, chroni przed zgubieniem, zniszczeniem lub dostaniem się w niepowołane ręce. Legitymacją zetempowską posługiwać się można wyłącznie w organizacji ZMP. Każdy wypadek zgubienia legitymacji powinien być wnikliwie rozpatrzony przez koło ZMP, które decyduje o udzieleniu odpowiedniej kary organizacyjnej oraz o potrzebie wystąpienia z wnioskiem o wydanie nowej legitymacji.

Deputowani, dajcie wyraz woli narodu francuskiego
nie ratyfikujcie układów paryskich

Potężny głos protestu przeciwko planom uzbrojenia hitlerowskich zbrodniarzy rozlega się w całej Francji

PARYŻ. — Z wiązku z rozpoczynającą się w Zgromadzeniu Narodowym debatą ratyfikacyjną, we Francji coraz bardziej przybiera na sile walka przeciwko układom londyńskim i paryskim.

Liczne delegacje udają się do Pałacu Burbońskiego, gdzie dziś ma się rozpocząć debata nad układami, by poinformować deputowanych o prawdziwej woli ich wyborców.

W czwartek Pałac Burboński odwiedziło 15 delegacji, m. in. delegacja kobiet X dzielnicy Paryża, delegacja kolejarzy z Villeneuve — St. Georges, kilka delegacji zakładów Renault, delegacja szkoły pedagogicznej z Sartrouville, nauczycieli szkoły powszechnej z Nogent — s/Marne, szoferów okręgu paryskiego oraz delegacja z Villecombe, Courneuve, Argenteuil.

Rada pokoju okręgu Sekwany wezwała w swym apelu ludność do akcji protestacyjnej przeciw układom londyńskim i paryskim dla poparcia delegacji, które z całej Francji udadzą się w dniu 20 grudnia do Zgromadzenia Narodowego. Rada Pokoju — głosi apel — zabiera głos w imieniu dziesiątków tysięcy ludzi, którzy w dniu 5 grudnia br. wypowiedzieli się przeciw układom na wiecu w Paryżu, miliona mieszkańców okręgu Sekwany, którzy podpisali petycję przeciw układom jak również w imieniu tych wszystkich, którzy w stolicy Francji cierpieli z powodu militaryzmu niemieckiego. Na zakończenie apel ostrzega deputowanych, że ich wyborcy — lud Francji nigdy nie zapomną, jakie stanowisko zajmą oni przy głosowaniu podczas debaty w parlamencie.

Również na prowincji wzmaga się akcja protestacyjna.

W Ardennes socjaliści, komuniści i członkowie MRP wypowiadają się przeciwko układom i podkreślają swoje nieprzejednane stanowisko wobec zbrojeń Niemiec. Ich apel głosi: *„Nie ratyfikujcie układów londyńskich i paryskich. Domagajcie się od rządu natychmiastowego podjęcia rozmów czterech państw w celu pokojowego uregulowania problemu niemieckiego".*

W Arriege apel ruchu pokoju podpisały 104 wybitne osobistości tego departamentu, reprezentujące różne zapatrywania polityczne.

W podobny sposób zadokumentowały swoje stanowisko 24 wybitne osobistości w Loiret.

W Cotes du-Nord 7 merów SFIO, 6 merów postępowych, 5 niezależnych, 18 merów — komunistów, 2 radnych miejskich SFIO i 6 radnych komunistów wypowiedziało się przeciw układom.

W Haute-Garonne apel przeciwko układom podpisało 5 merów socjalistów i 1 radykał.

W Denain (Nord) 3.500 robotników fabryki Cail przerwało pracę i na znak protestu przeciwko układom przedefilowało ulicami miasta.

W Lille przerwało pracę na znak protestu 3.500 robotników fabryki Fives.

W licznych miastach i departamentach zwołano zebrania protestacyjne.

Walka narodu francuskiego przeciw ratyfikacji układów paryskich i londyńskich trwa i przybiera na sile.

W związku z oświadczeniem amerykańskiego generała Stevensona

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Waszyngtonu, że 16 grudnia br. charge d'affaires ad interim ZSRR w Stanach Zjednoczonych A. F. Dobrynin odwiedził p. o. sekretarza stanu USA Hoovera i złożył mu następujące oświadczenie:

Prasa angielska doniosła, że dowódca 49 amerykańskiej dywizji lotniczej, stacjonującej w Anglii generał Stevenson stwierdził 10 grudnia br. na lotnisku Bentwaters w Anglii, iż w skład podległej mu dywizji wchodzą bombowce przeznaczone do dokonywania ataków atomowych przeciw Związkowi Radzieckiemu oraz, że zadania takie dywizja otrzymała jeszcze dwa i pół roku temu.

Ponieważ tego rodzaju oświadczenie oficjalnego przedstawiciela sił zbrojnych USA nie da się pogodzić z normalnymi stosunkami jakie istnieją między ZSRR i USA, rząd radziecki pragnąłby aby rząd Stanów Zjednoczonych wyjaśnił, czy podana przez prasę brytyjską wypowiedź generała Stevensona jest zgodna z prawdą, a jeśli tak, to w jaki sposób rząd Stanów Zjednoczonych ją ocenia.

*

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Londynu, że w dniu 17 grudnia br. charge d'affaires ad interim ZSRR w Wielkiej Brytanii N. D. Biełochwostikow odwiedził wiceministra spraw zagranicznych A. Kirkpatricka i zwrócił mu uwagę na zamieszczoną przez prasę brytyjską wypowiedź generała Stevensona, podkreślając, iż z wypowiedzi tej wynika, że na terytorium Wielkiej Brytanii znajdują się lotniska amerykańskie, na których stacjonują samoloty przeznaczone do dokonywania ataków atomowych na Związek Radziecki.

N. D. Biełochwostikow stwierdził, że ponieważ istnienie tych lotnisk nie da się pogodzić z normalnymi stosunkami między ZSRR, a Wielką Brytanią i jest sprzeczne z brytyjsko-radzieckim układem z 1942 roku o współpracy i wzajemnej pomocy powojennej, rząd radziecki pragnąłby, aby rząd Wielkiej Brytanii wyjaśnił, czy podana przez prasę wypowiedź generała Stevensona jest zgodna z prawdą oraz jaki jest stosunek rządu Wielkiej Brytanii do tej wypowiedzi.

Porażka Mendes-France'a w Zgromadzeniu Narodowym
Premier postawił kwestię zaufania w związku z budżetem dla państw indochińskich

PARYŻ. — Premiera Mendes-France'a spotkała w Zgromadzeniu Narodowym pierwsza porażka od chwili jego dojścia do władzy. Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego w dniu 17 bm. odrzucono rządowy projekt budżetu państw sprzymierzonych Indochin większością 301 głosów przeciwko 291. Budżet ten był już uprzednio odrzucony przez komisję finansową Zgromadzenia 25 głosami przeciwko 14.

Po ogłoszeniu wyników głosowania, minister państw stowarzyszonych Guy de la Chambre zapowiedział, że zgłosi do komisji budżetowej nowy projekt, i zaznaczył, że jeżeli komisja odrzuci go — rząd postawi kwestię zaufania. Otóż komisja budżetowa odrzuciła również nowy projekt rządowy 22 głosami przeciwko 17, przy 4 wstrzymujących się.

W sobotę rano ogłoszono komunikat stwierdzający, że rząd postawił kwestię zaufania we wspomnianej sprawie. Datę ponownego głosowania nad projektem budżetu indochińskich państw stowarzyszonych wyznaczono na poniedziałek na godzinę 8 min. 30 rano.

ZAMKNIĘCIE IX SESJI ZGROMADZENIA OGÓLNEGO NZ

NOWY JORK. — Dnia 17 grudnia odbyło się końcowe plenarne posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego NZ. Zgromadzenie Ogólne zatwierdziło szereg rezolucji uchwalonych przez poszczególne komisje.

Jedna z tych rezolucji przewiduje wyasygnowanie środków na zorganizowanie obchodu 10-lecia ONZ. Zgodnie z propozycją Sekretariatu Generalnego ONZ, zatwierdzoną przez Komisję Ogólną oraz Komisję Administracyjną i Budżetową, obchód ten odbędzie się w San Francisco w okresie 20 — 26 czerwca 1955 r.

Po wyczerpaniu porządku dziennego IX sesji przewodniczący Zgromadzenia Ogólnego Van Kleffens ogłosił, że IX sesja Zgromadzenia Ogólnego NZ zostaje zamknięta.

Debata w Bundestagu

BERLIN. — Z Bonn donoszą, że w Bundestagu zakończyło się pierwsze czytanie ustawy o ratyfikacji układów paryskich. SPD (partia socjal - demokratyczna) — jak już podaliśmy — wystąpiła przeciwko ratyfikacji układów i zaproponowała odroczenie ratyfikacji układów paryskich do czasu przeprowadzenia konferencji 4 mocarstw w sprawie rozwiązania kwestii niemieckiej. Blok partii rządowych 236 głosami przeciwko 153 (przy 3 wstrzymujących się od głosu) odrzucił propozycję SPD.

Układy paryskie zostały zaaprobowane przez Bundestag w pierwszym czytaniu, poczym zostały przekazane komisji Bundestagu.

Termin 2 i 3 czytania układów paryskich zostanie później podany do wiadomości.

Katastrofa kolejowa w Dortmundzie

BERLIN.

W sobotę rano wydarzyła się w Dortmundzie (Niemcy zachodnie) katastrofa kolejowa. W odległości 500 m od dworca głównego specjalny pociąg wiozący dzieci wpadł na pociąg osobowy. Ustalona dotychczas liczba ofiar wynosi 20 zabitych i 50 ciężko rannych.

Oto czym dla militaryzmu niemieckiego są „gwarancje", układy i zobowiązania międzynarodowe:

Z lewej: oddziały SA wkraczają do Zagłębia Saary w 1935 r.

Po prawej: oddziały hitlerowskiego Wehrmachtu przekraczają Ren, wkraczając do zdemilitaryzowanej strefy Nadrenii w 1936 r.

Arch. CAF

Przemówienie L. Kruczkowskiego na II Zjeździe Pisarzy ZSRR

MOSKWA. — W czwartym dniu obrad II Wszechzwiązkowego Zjazdu Pisarzy kontynuowano dyskusję nad wygłoszonymi referatami.

Powieściopisarz W. Kawierin, poeta A. Prokofiew, pisarz białoruski Petruś Browka mówili o problemach warsztatu pisarskiego.

Z wielką uwagą wysłuchali uczestnicy zjazdu laureata Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalanie pokoju między narodami", przewodniczącego Związku Literatów Polskich Leona Kruczkowskiego.

Następnie referat o radzieckiej dramaturgii wygłosił Aleksander Korniejczuk.

Na wieczornym posiedzeniu 18 bm. referat o radzieckiej dramaturgii filmowej wygłosił S. Gerasimow.

Nad referatem toczyła się dyskusja.

Obrady zjazdu trwają.

Premier Czou En-lai przyjmie D. Hammarskjoelda

sekretarza generalnego ONZ w celu omówienia sprawy lotników USA

skazanych w Chinach za działalność szpiegowską

NOWY JORK. — Zgromadzenie Ogólne NZ uchwaliło w ubiegłym tygodniu 47 głosami przeciwko 5 przy 7 delegatach wstrzymujących się od głosu rezolucję polecającą sekretarzowi generalnemu ONZ Hammarskjoeldowi podjęcie odpowiednich kroków w celu uzyskania zwolnienia grupy lotników amerykańskich, skazanych przez Sąd Najwyższy Chińskiej Republiki Ludowej za działalność szpiegowską na terytorium Chin.

W związku z tym D. Hammarskjoeld wystosował do premiera Rady Państwowej i ministra Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laia depeszę, w której proponuje, że uda się w końcu grudnia br. do Pekinu, aby omówić sprawę lotników amerykańskich z władzami Chińskiej Republiki Ludowej.

Jak donosi Agencja Nowych Chin Premier Czou En-lai wyraził zgodę na propozycję D. Hammarskjoelda i wystosował do niego depeszę, w której stwierdza m. in.:

— Otrzymałem depeszę z 12 grudnia br., w której wyraża Pan życzenie przybycia do Pekinu.

Jeśli chodzi o wymienioną w Pańskiej depeszy sprawę szpiegów amerykańskich, to stanowisko nasze jest określone w innej depeszy, jaką do Pana wysyłam.

W interesie pokoju i złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych gotów jestem przyjąć Pana w stolicy naszego państwa — Pekinie i omówić tę sprawę. Będzie nam miło powitać Pana w Chinach. Proszę zdecydować, jaki termin przyjazdu do Pekinu będzie dla Pana najdogodniejszy i poinformować nas o tym terminie.

* * *

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi, że premier Czou En-lai wystosował 17 bm. do sekretarza generalnego ONZ Hammarskjoelda depeszę, w której wyjaśnia stanowisko rządu chińskiego wobec uchwalonej 10 grudnia br. przez Zgromadzenie Ogólne NZ rezolucji w sprawie lotników amerykańskich skazanych w Chinach za działalność szpiegowską.

W depeszy tej premier Czou En-lai stwierdza:

IX sesja Zgromadzenia Ogólnego NZ pod presją Stanów Zjednoczonych i ich popleczników uchwaliła 10 grudnia 1954 r. bezsensowną rezolucję nazwaną: *„Skargą przeciwko zatrzymaniu i osadzeniu w więzieniu członków personelu wojskowego Narodów Zjednoczonych, co stanowi naruszenie postanowień układu rozejmowego w Korei"*. Rezolucja ta w sposób oszczerczy stwierdza, że skazanie przez sąd chiński 11 szpiegów amerykańskich jest rzekomo sprzeczne z układem rozejmowym w Korei. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej stanowczo przeciwko temu protestuje.

Wymienieni wyżej, jak również dwaj inni szpiedzy amerykańscy przedostali się do Chin i zostali schwytani na obszarze Chińskiej Republiki Ludowej. Po zbadaniu dowodów, które bezsprzecznie wykazały, że prowadzili oni w Chinach działalność szpiegowską, sąd chiński na mocy obowiązujących ustaw wydał 23 listopada br. w ich sprawie wyrok skazujący. Skazanie obcych szpiegów schwytanych na obszarze Chin jest wewnętrzną sprawą Chińskiej Republiki Ludowej. Próby Organizacji Narodów Zjednoczonych wtrącenia się do sprawy skazania przez sąd chiński szpiegów amerykańskich, których wina została całkowicie udowodniona, a jednocześnie uchylenia się od potępienia Stanów Zjednoczonych za to, iż zarzucając Kartę NZ nasyłają do Chin szpiegów dla prowadzenia tam działalności dywersyjnej — nie jest niczym usprawiedliwione.

Sprawa tych szpiegów amerykańskich nie ma nic wspólnego ze sprawą jeńców wojennych w Korei. Jeśli się mówi o jeńcach wojennych w Korei, to należy stwierdzić, że właśnie Stany Zjednoczone i dowództwo Narodów Zjednoczonych naruszyły układ rozejmowy w Korei. Rząd Stanów Zjednoczonych, jawnie naruszając porozumienie w sprawie repatriacji jeńców wojennych, zezwolił na zatrzymanie przemocą przez klikę Li Syn-mana w czerwcu 1953 roku ponad 27 tys. koreańskich i chińskich jeńców wojennych. Dowództwo Narodów Zjednoczonych wbrew decyzji Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych w styczniu 1954 r. zatrzymało ponownie, posługując się oszustwem, przeszło 21 tysięcy koreańskich i chińskich jeńców wojennych, których następnie wcielono przemocą do wojsk Li Syn-mana i Czang Kai-szeka.

W obu tych sprawach nie udzielono dotychczas żadnych wyjaśnień. Naród chiński i naród koreański nigdy nie zapomną cierpień swych synów pod jarzmem tyranii Li Syn-mana i Czang Kai-szeka. Organizacja Narodów Zjednoczonych pod wpływem wrzawy, jaką podniosły wokół tej sprawy Stany Zjednoczone i ulegając ich presji przemilcza fakt brutalnego zatrzymania i uprowadzenia przemocą przeszło 48 tysięcy koreańskich i chińskich jeńców wojennych, a jednocześnie szkaluje Chiny z powodu skazania jedenastu szpiegów amerykańskich. Nie może to nie wywoływać głębokiego oburzenia narodu chińskiego.

Celem wrzawy, jaką podniósł rząd Stanów Zjednoczonych wokół tej sprawy, jest wzbudzanie nienawiści w stosunku do Chin i zamaskowanie tym samym aktu agresji, jakim jest amerykańsko - czangkaiszekowski „układ o zapewnieniu wzajemnego bezpieczeństwa" oraz zagarnięcie Taiwanu i Wysp Rybackich, jak również zatuszowanie wysuniętych przez Chiny oskarżeń dotyczących aktów zbrojnej napaści USA na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej. Tego rodzaju postępowanie Stanów Zjednoczonych jest nieodłączną częścią ich prób wywołania napięcia na Wschodzie i na Zachodzie oraz przygotowania nowej wojny. Naród chiński jest przeciwny wojnie, lecz nigdy nie da się zastraszyć groźbą wojny. Naród chiński pragnie pokoju, lecz nigdy nie będzie prosić o pokój za cenę swego terytorium i swej suwerenności. Dlatego też żadna wrzawa podnoszona wokół tej sprawy przez Stany Zjednoczone nie zdoła zachwiać słusznego stanowiska Chin co do wykonywania ich suwerennych praw w związku ze skazaniem szpiegów amerykańskich.

W zakończeniu premier Czou En-lai prosi sekretarza generalnego ONZ Hammarskjoelda o przekazanie tekstu depeszy wszystkim delegacjom do Zgromadzenia Ogólnego NZ z wyjątkiem przedstawiciela Kuomintangu.

Hammarskjoeld w Sztokholmie

SZTOKHOLM. — Dnia 18 bm. przyleciał z Nowego Jorku do Sztokholmu sekretarz generalny ONZ Hammarskjoeld. Oświadczył on, że do Pekinu przybędzie około 26 grudnia br.

Taiwan — amerykańskie ognisko agresji

Szkolone za amerykańskie dolary i uzbrojone w broń amerykańską wojska Czang Kai-szeka są w rękach imperialistów USA posłusznym narzędziem przy realizacji ich zbrodniczych planów wojennych.

NA ZDJĘCIU ćwiczenia wojsk kuomintangowskich na Taiwanie.

Fot. CAF

Z ŚWIATA

TEHERAN.

Trybunał wojskowy rozpatrujący sprawy trzynastej grupy oficerów irańskich oskarżonych o działalność opozycyjną skazał trzech spośród nich na karę śmierci. Sześciu oskarżonych skazano na dożywotnie więzienie, dwóch — na 10 lat więzienia.

Oskarżeni złożyli apelację.

PARYŻ.

Agencja AFP donosi z Cypru, że w miastach Nicosia i Limassol odbyły się wielkie demonstracje antybrytyjskie i antyamerykańskie.

Policja, użyła gazów łzawiących, by rozpędzić demonstrantów, a następnie ostrzelała ich. Jest kilkudziesięciu rannych.

BERLIN.

Amerykańskie dowództwo wojskowe w Europie sprowadziło niedawno do Niemiec zachodnich i innych krajów gdzie stacjonują wojska amerykańskie, artylerię rakietową. Fakt ten podała w piątek do wiadomości główna kwatera VII armii amerykańskiej w Stuttgarcie. Ilość sprowadzonych przez dowództwo amerykańskie baterii rakietowych oraz miejsce ich stacjonowania jest trzymane w tajemnicy.

Pierwsze sesje gromadzkich rad narodowych

W Bęćkowie...

Na pierwszej sesji Gromadzkiej Rady Narodowej w Bęćkowie nie zabrakło żadnego radnego. Po raz pierwszy w tym, przeniesionym z Zacieczek do Bęćkowa domku — siedzibie gromadzkiej rady narodowej brzmiały słowa: „Wysoka Rado!"

Odczytanie referatu powierzyli radni Apolonii Moczydłowskiej z Zacieczek. Ona to przecież w długie zimowe wieczory czytywała zacieczańskim mieszkańcom na głos książki.

Referat mówił o pracy, zadaniach rady, kreślił wizję najbliższej przyszłości, tej ze zmeliorowanymi łąkami, z nowowybudowaną szkołą w Bęćkowie, tej z żarówkami elektrycznymi w Zacieczkach...

Przysłuchując się głosom dyskusji, jaka nastąpiła po referacie, stwierdzić można było jedno. Bęćkowianie potrafili wybrać radnych, którzy z gospodarską troską rozpatrywać będą sprawy wszystkich wsi wchodzących w skład gromady.

— Ludzie z Lipnik zamierzają zagospodarować łąki. Nasiona mają. Ale są trudności z otrzymaniem nawozów sztucznych. Przypuszczam, że nasza rada będzie mogła ułatwić uzyskanie tych nawozów — zatroszczył się radny Jan Sokołowski.

— Moim zdaniem każdego roku gospodarz powinien lepiej gospodarować. Przecież co roku coraz więcej ludzi wychodzi ze szkół rolniczych. My, jako radni powinniśmy się starać korzystać z pomocy agronomów. Jeżeli będą wyższe plony, to łatwiej będzie każdemu gospodarzowi wywiązać się z obowiązków wobec państwa — mówiła Apolonia Moczydłowska.

Któryś z radnych powiedział, że wsie należące do gromady Bęćkowo realizują swe obowiązki, i nie należy się obawiać, by były jakieś trudności w całkowitym rozliczeniu gromady z państwem.

Lecz nie trafiła ta myśl do przekonania pozostałych radnych. Wielu podawało przykłady sabotowania obowiązków przez kułactwo.

— Taka kułaczka Eleonora Filipkowska z Tarachów zalega w obowiązkach — mówił radny Karwowski. Z zięciem koty drze o ziemię, uprawia ją byle jak, zostawia odłogi, ale z rąk ziemi nie chce wypuścić. Przecież tym musi się zająć rada gromadzka. Jeżeli z wiosną Filipkowska nie uprawi porządnie ziemi, zostawi znów odłogi, gromadzka rada ma prawo tę ziemię zabrać.

Długo rozmawiali radni o realizacji obowiązkowych dostaw swych wsi. W konkluzji podjęli zobowiązanie, że każdy radny porozmawia z zalegającymi ze swej wsi, aby te zaległości zlikwidować w ciągu tygodnia.

I o sprawach spółdzielni produkcyjnych mówili radni.

— Kończy się rok obrachunkowy. My jako radni zatroszczyć musimy się o to, by obrachunek w spółdzielniach wypadł sprawiedliwie i z myślą o dalszej gospodarce — mówił Antoni Mroczkowski, spółdzielca z Gut.

Nie zapomnieli też radni o innej ważnej sprawie, o dziatwie szkolnej. Może dlatego, że przypomniała im o tym sztafeta dzieci szkolnych, która przybyła z życzeniami owocnych obrad na pierwszej sesji.

— Po nowym roku musimy przystąpić do budowy nowej szkoły. Przecież te dzieciska nieraz czekają godzinę i dłużej na polu na zwolnienie klasy — z troską w głosie upominał się radny Władysław Przyborowski z Kud.

Mówili jeszcze radni o różnych innych sprawach, aż wreszcie przystąpili do podziału między siebie obowiązków.

— Bardzo słuszny jest projekt, aby Zygmunt Trzonkowski został przewodniczącym prezydium, Jan Zyskowski zastępcą przewodniczącego, a Teresa Gałązka sekretarzem — aprobował Władysław Przyborowski wysunięte kandydatury.

Przemyślane były także szczegółowo kandydatury poszczególnych członków komisji. Tak, aby każdy robił to, na czym się najlepiej zna.

Długo jeszcze po skończonej sesji siedzieli radni w gromadzkiej izbie doradzając sobie nawzajem jak nazajutrz rozpocząć pracę radnego. (bk)

W Downarach...

— Obywatele radni! Otwieram pierwszą sesję Gromadzkiej Rady Narodowej w Downarach. My, wybrani przez mieszkańców wsi Downary Zodzie, Sobieski, Owieczki, Rybaki, Kramkówka Duża i Mała, będziemy ze wszystkich sił pracować jako radni dla dobra naszej gromady i całej ludowej Ojczyzny — tak Władysław **Dąbrowski** uroczyście oznajmił, że rada nowej gromady Downary w pow. monieckim rozpoczęła swoją trudną i zaszczytną pracę. Dyskusja, która rozwinęła się po złożeniu przez radnych ślubowania i referacie, omówiła pierwsze zadania rady gromadzkiej i jej komisji.

Jednym z najpilniejszych naszych zadań, mówił między innymi radny Stanisław Sobański, jest dopilnowanie aby ani jeden chłop, mieszkaniec naszej gromady nie zalegał z wykonaniem obowiązków wobec państwa. Niektórym zalegającym trzeba wyjaśnić konieczność pełnego rozliczenia się z państwem, ale kułaków, którym wyjaśnianie nie pomoże, trzeba do tego zmusić.

Inni radni mówili o potrzebie szkolenia rolniczego, niedomaganiach i bolączkach, którymi powinny się zająć komisje rady.

Po dyskusji wybrano Prezydium Rady Gromadzkiej oraz cztery stałe działające komisje radzieckie.

Przewodniczącym Prezydium został ob. Stanisław **Sobański**, zastępcą ob. Antoni **Borowski**, sekretarzem Henryk **Dzięgielewski**, członkami prezydium Władysław **Markiewicz** i Feliks **Dworakowski**.

Długo dyskutowano nad tym, kto i w jakiej komisji potrafi najwydajniej pracować.

Przewodniczącym Komisji Rolnej wybrano Władysława **Markiewicza**, radnego ze wsi Kramkówka Mała, który stosuje z powodzeniem najnowsze zdobycze wiedzy na swoim gospodarstwie. W roku bieżącym stosował on siew krzyżowy. Jako członka wybrano Franciszka **Bielskiego**, przodującego rolnika.

Wybrano również Komisję Oświaty, Kultury i Zdrowia, Komisję Dróg i Urządzeń Gromadzkich oraz Komisję Finansów i Budżetu.

Do każdej komisji gromadzkiej rady wszedł jeden nauczyciel, a nauczycielka Józefa **Kietowicz** została wybrana przewodniczącą Komisji Oświaty, Kultury i Zdrowia. (LK)

Z sesji powiatowych rad narodowych

W Łapach

Pierwszą sesję Powiatowej Rady Narodowej w Łapach otwiera najstarszy wiekiem radny Bronisław Mioduszewski z gromady Roszki Ziemaki. W chwilę potem w ciszę sali padają słowa ślubowania składanego przez radnych.

Po referacie i dyskusji, w której poruszono wiele spraw dotyczących najistotniejszych potrzeb terenu i przyszłej pracy nowej rady, przystąpiono do wyborów Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łapach, w wyniku których przewodniczącym został Jan **Walczuk**, zastępcą przewodniczącego Henryk **Tarasiuk**, sekretarzem Prezydium Jan **Gnacik**.

Na członków Prezydium wybrano: Bazylego **Sejnotę**, Tadeusza **Ławnickiego**, Piotra **Jurewicza**, i Mieczysława **Peryta**. (st.)

W Zambrowie

Przez szerokie okna sali, w której odbywa się I sesja PRN w Zambrowie widać czerwone mury. To wielki kombinat bawełniany.

Sesję otworzył najstarszy wiekiem radny, Czesław **Nowacki**, chłop ze wsi Sędziwuje. Na przewodniczącego sesji wybrano jednogłośnie radną Emilię **Sidorowicz**, a na sekretarza radnego Bolesława **Klimaszewskiego**.

Następnie radni składają ślubowanie. Referat wygłosił członek Powiatowego Komitetu Frontu Narodowego Władysław **Juszkiewicz**.

Mówił on o szybkim rozwoju zacofanego kiedyś miasteczka Zambrowa. Tu właśnie zbudowany został, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego nowoczesny kombinat bawełniany, w którym znalazły pracę setki młodych dziewcząt z okolicznych wsi.

W dyskusji wielu radnych mówiło o tym, jak zapewnić wykonanie wielkich i odpowiedzialnych zadań, które stoją przed nimi obecnie.

Następnie radni dokonali wyboru przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza i członków Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. W tajnym głosowaniu przewodniczącym Prezydium PRN został wybrany Ludwik **Walasek**, zastępcą przewodniczącego — Władysław **Juszkiewicz**, sekretarzem — Michał **Niedźwiedzki**. Na członków Prezydium PRN zostali wybrani: tow. Włodzimierz **Roszczenko**, tow. Marian **Tomczyk** i Kazimierz **Fedorowski**. (św)

W Łomży

W ub. piątek odbyła się w Łomży I sesja Powiatowej Rady Narodowej. Otwarcia sesji dokonał najstarszy z radnych tow. Tadeusz Czaykowski.

Na przewodniczącego sesji wybrano Józefa **Czaję**, sekretarza PKW ZSL, a na sekretarza Bronisławę Sierzputowską.

Referat o zadaniach Powiatowej Rady Narodowej w realizacji programu Frontu Narodowego wygłosił tow. Jan Staturski, zastępca przewodniczącego Pow. Komitetu Frontu Narodowego.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja.

Następnie radni w tajnym głosowaniu dokonali wyboru Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Na przewodniczącego Prezydium Rady wybrano jednogłośnie tow. Mieczysława **Nowackiego**, a na zastępcę tow. Czesława **Chudzińskiego**. Sekretarzem Prezydium został wybrany tow. Stanisław **Marszeniuk**, a na członków wybrano Aleksandra **Spirenkowa**, Józefa **Sapieżyńskiego**, Tadeusza **Czaykowskiego**, Jana **Staturskiego** i Wacława **Boguckiego**. (n)

GAZETA sportowa

Z dwudniowych walk pod siatką

Gwardziści znaleźli nareszcie godnego siebie przeciwnika

W sobotę i w niedzielę odbywały się w sali Liceum Pedagogicznego w Białymstoku dalsze spotkania w klasie A siatkówki naszego województwa. W sobotę pierwszy mecz omal nie zakończył się niespodzianką w postaci zwycięstwa dobrze grającej drużyny Ogniwa Białystok nad Gwardią. Autor niedoszłej niespodzianki jest zespołem młodym i ambitnym. Właśnie młodością i ambicją nadrabiali siatkarze Ogniwa brak rutyny, co w połączeniu z dobrym wyszkoleniem technicznym stawia ich w szeregu najlepszych zespołów naszego województwa.

Mecz od pierwszego do ostatniego seta trzymał w napięciu miłośników siatkówki. Szczególnie zacięty był ostatni set, w którym prowadzenie zmieniało się co chwila. Ostatecznie zwyciężyła bardziej rutynowana Gwardia 3:2, a w setach 10:15, 15:9, 15:8, 12:15, 15:10. Bohaterami tego emocjonującego spotkania byli: Paczusko T., Paczusko J. i Goć z Gwardii oraz Pałczyński, Karkoszko i Wołoncewicz z Ogniwa.

W pozostałych spotkaniach sobotnich padły następujące wyniki: Budowlani Bielsk pokonali Spójnię Olecko 3:0, AZS wygrał ze Spójną Ełk 3:1.

Niedzielne spotkania przyniosły zasłużone zwycięstwa drużynom lepszym technicznie. AZS pokonał Spójnię Olecko, Gwardia zwyciężyła Budowlanych 3:0, Spójnia Ełk przegrała z Ogniwem 0:3, Ogniwo wygrało ze Spójnią Olecko 3:0, Gwardia pokonała AZS 3:2 (11:15, 15:7, 15:1, 13:15, 15:11). Gwardia mimo zwycięstwa nad AZS nie potrafiła pokazać wszystkich swych umiejętności i widać było wyraźnie duże braki treningowe. (zz)

Z życia PTT-K

KURS ORGANIZATORÓW WYCIECZEK

W lokalu zarządu Okręgu PTT-K w Białymstoku przy ul Stalina 28 dzisiaj rozpoczyna się kurs organizatorów wycieczek. Słuchacze zapoznają się na kursie z techniką prowadzenia wycieczek, a oprócz tego specjalne pogadanki omawiać będą historyczne zabytki turystyczne województwa białostockiego.

UWAGA, NARCIARZE!

Okręgowa Komisja Turystyki Narciarskiej PTT-K w Białymstoku organizuje dnia 20 grudnia o godz. 17 w lokalu Zarządu Woj. ZMP przy ul. Kilińskiego doroczną konferencję aktywu narciarskiego, na którą zaprasza wszystkich członków PTT-K oraz sympatyków turystyki narciarskiej. Na naradzie tej omówiony będzie plan pracy w bieżącym sezonie zimowym.

Po naradzie uczestnicy będą mogli obejrzeć poglądowy film narciarski. (cj)

Dzisiaj Plenum Sekcji Tenisa i Tenisa Stołowego

Dzisiaj, w poniedziałek w lokalu WKKF odbędzie się plenarne zebranie Sekcji Tenisa i Sekcji Tenisa Stołowego.

Pod koszem A klasy

AZS pokonał Gwardię

Jedyny wczorajszy mecz koszykówki o mistrzostwo klasy A przyniósł zasłużone zwycięstwo zespołowi AZS który pokonał Gwardię w stosunku 62:38 (32:23).

Punkty zdobyli dla AZS: Strusiewicz — 16, Stocki — 14, Jędrzejczyk — 12, Bujnowski — 8, Lewicki — 5, Borowski — 3, Milewski — 2, Nowakowski — 2, dla Gwardii: Antonowicz — 10, Gutorow — 9, Leszczyński — 6, Pawlica — 5, Wysocki — 4, Nowicki — 2, Bartczak — 2.

Sędziowali: Preis i Walicki. (zz)

Szachiści wysoko wygrali w Olsztynie

OLSZTYN (tel. wł.). Międzyokręgowy mecz szachowy Białystok — Olsztyn rozegrany wczoraj w Olsztynie zakończył się zwycięstwem naszych zawodników w stosunku 10,5:5,5. Tym samym nasi szachiści potwierdzili raz jeszcze swą przewagę nad zawodnikami Olsztyna.

Trzeba tu dodać, że nasi reprezentanci tylko dwie partie przegrali, pozostałe wygrali albo zremisowali.

Punkty dla Białegostoku zdobyli: Radziszewski, Pietraszkiewicz, Jeżak, Górski, Gaworski, Cylwik, Bieluczyk — po jednym oraz Jacewicz, Zawarczyński, Łapiński, Machcewicz, Grodzki, Kowalski i Jakubowski — po pół pkt.

Rewanż bokserów nie udał się

OLSZTYN (tel. wł.) Rewanżowe spotkanie bokserskie juniorów o Puchar GKKF Białystok — Olsztyn zakończyło się ponownym zwycięstwem Olsztyna. Bokserzy Olsztyna wczoraj na własnym ringu wygrali 14:8.

Łakowicz wygrał z mistrzem Olsztyna

Sukces naszych tenisistów stołowych

OLSZTYN (tel. wł.). — Poważny sukces odniosła drużyna tenisistów stołowych Budowlanych Białystok wygrywając w Olsztynie z reprezentacją tego miasta w stosunku 6:4. Wszystkie spotkania stały na dobrym poziomie. Najciekawszą walkę stoczył Łakowicz z mistrzem województwa olsztyńskiego — Grabowskim. Po trzysetowej grze zasłużenie wygrał Łakowicz 2:1, a w setach 16:21, 21:17, 25:23.

Pozostałe punkty dla Białegostoku zdobyli: Dzitkowski i Wierchowiec — po 2 oraz w deblu Dzitkowski — Łakowicz.

W kilku wierszach

Białystok. W sali Ogniwa zakończyły się drużynowe rozgrywki w tenisie stołowym kobiet. Startowały trzy zespoły: AZS, Ogniwo, Zryw. Pierwsze miejsce i tytuł mistrza województwa zdobyła drużyna Ogniwa przed Zrywem i AZS. Ogniwo w składzie: Łukiniak, Paszkiewicz i Walicka reprezentować będzie nasze województwo na drużynowych mistrzostwach Polski.

Olecko. Odbyło się tu towarzyskie spotkanie w tenisie stołowym pomiędzy Spójnią Olecko i Zrywem Kętrzyn. Wygrała Spójnia 12:6. Najlepszymi zawodnikami byli Małkowski i Bubrzycki ze Spójni. Nie ponieśli oni ani jednej porażki.

Trzy mecze LZS Olecko — LZS Ełk zakończyły się zwycięstwem Olecka: w siatkówce 2:1, w koszykówce 84:26, w tenisie stołowym 9:0.

W szachach

O indywidualne mistrzostwa województwa

Oto podajemy wyniki uzyskane przez szachistów w dogrywkach i w XIV rundzie indywidualnych mistrzostw województwa:

Dogrywki: Radziszewski zremisował z Zawarczyńskim, a pokonał Łapickiego i Strubickiego, Kowalski wygrał z Szurkawskim, Jeżak pokonał Szurkawskiego.

XIV runda: Radziszewski przegrał z Kowalskim, Strubicki uległ Bieluczykowi, Łapiński zremisował z Górskim, Szurkawski wygrał z Szuniewiczem, a Zawarczyński pokonał Rogowskiego.

Na I sesji Miejskiej Rady Narodowej dokonano wyboru Prezydium MRN

W sobotę w sali konferencyjnej WRN odbyła się I uroczysta sesja nowowybranej Miejskiej Rady Narodowej. Otwarcia sesji dokonał najstarszy wiekiem radny Stefan BACIA. Na przewodniczącego obrad powołano jednogłośnie Bronisława LEWONIKA, a na sekretarza Ninę KOMAROW.

Referat na temat realizacji programu wyborczego przez nowowybraną radę wygłosił przewodniczący Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego, radny Sylwester **Rode.** W dyskusji nad referatem zabrało głos 11 radnych. Poruszali oni najżywotniejsze problemy mieszkańców miasta, które przekazali im wyborcy w czasie przedwyborczych zebrań. Jako ostatni w dyskusji zabrał głos I sekretarz KM PZPR tow. **Mikołaj Wysocki,** podkreślając, wielkie polityczne znaczenie zwycięstwa Frontu Narodowego w wyborach. Mówca wskazał również na odpowiedzialność, jaka spoczywa na radnych w związku z realizacją programu wyborczego.

W tajnym głosowaniu rada dokonała wyboru Prezydium, w skład którego weszli: **Roman Woźniak** — jako przewodniczący, **Igor Antoszewski** — jako I zastępca przewodniczącego, **Leokadia Soroko** — jako II zastępca przewodniczącego; **Mikołaj Bagniuk** — jako sekretarz oraz **Mikołaj Wysocki, Józef Osada, Roman Wysocki, Roman Mroczyński, Wacław Dominikowski i Teofil Narkiewicz,** jako **członkowie.**

Następnie rada dokonała wyboru przewodniczących komisji radzieckich.

Przewodniczącym Komisji Oświatowo - Kulturalnej został Bronisław Lewonik; Komisji Zdrowia — dr St. Sacha; Komisji Handlu — Henryk Kozłowski; Komisji Rolnictwa i Leśnictwa — Adolf Wojciul; Komisji Drobnej Wytwórczości i Przemysłu — Bronisław Iwanowicz; Komisji Budownictwa — Jan Kociecki; Komisji Porządku Publicznego — Kazimierz Surowiński; Komisji Gosp. Komunalnej i Mieszkaniowej — Aleksander Kleszczewski; Komisji Komunikacji — Jan Maruszek; Komisji Pracy i Pomocy Społecznej — Władysław Taranienko, Komisji Finansów, Budżetu i Planu — Kazimierz Osiczko. (fl)

Kronika partyjna

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego w Białymstoku zawiadamia uczestników grup samokształcenia i słuchaczy odczytów, że dnia 20.XII. br. o godz. 16-tej odbędzie się odczyt z historii polskiego ruchu robotniczego na temat: „Wielki Proletariat" — pierwsza rewolucyjna partia polskiej klasy robotniczej".

Wejście za okazaniem karty wstępu.

■ Seminarium z Historii PPZR dla słuchaczów I roku na temat: „Walka o podstawy organizacyjne partii bolszewików" i II roku na temat: „Partia Komunistyczna w walce o socjalistyczne uprzemysłowienie kraju".

■ Seminarium z historii polskiego ruchu robotniczego dla słuchaczów II roku na temat: „Walka mas pracujących pod kierownictwem KPP w okresie względnej stabilizacji kapitalizmu w Polsce (1924-1928)."

Komitet Miejski PZPR zwołuje odprawę sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych (oprócz sekretarzy zakładów przemysłowych). Odprawa odbędzie się 21 bm. (wtorek) o godz. 14 w sali konferencyjnej Komitetu. Obecność obowiązkowa.

Kronika Białostocka

TEATR

Teatr im. Al. Węgierki w Białymstoku: — Festiwal Szkół Artystycznych — godz. 19.

KINA

„Pokój" — „Proces przeciw miastu" — godz. 16.00 18.15 i 20.30

KLUBY

Klub TPP-R — nieczynny.

Poradnia świetlicowa Klubu TPP-R czynna od godz. 11 do 18, oprócz niedziel i świąt.

Klub MPiK ul 1 Maja czynny w godz. 13 — 21.

Związkowy Dom Kultury — ul. Kilińskiego 8 — próby zespołów.

BIBLIOTEKI

Biblioteka i czytelnia miejska czynne od godz. 8 do 18.

Biblioteka ZDK ul. Kilińskiego, czynna od godz. 15 do 21. Czytelnia czynna od godz. 8 do 21. W niedzielę biblioteka i czytelnia czynne od godz. 17 do 21

Biblioteka Klubu TPP-R czynna od godz. 11 do 19 oprócz poniedziałków, niedziel i świąt w soboty od godz. 13 do 19.

WYSTAWY

Wystawa „Feliks Dzierżyński" ul. B. Wesołowskiego — czynna codziennie za wyjątkiem poniedziałków w godz. 11 — 19

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Woj. Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ul. Krasińskiego (róg Piwnej) tel biura wezwań 09 informacji 555.

Miejska Zawodowa Straż Pożarna, tel 08 lub 803.

Dyżury aptek: Apteka społeczna nr 57 ul. 1 Maja 55 tel. 35-45

Następny odcinek powieści „Pomnik nad Siderką" zamieścimy jutro

Program radiowy

Poniedziałek, 20 grudnia

Program I na fali 1322 m

5.10 Audycja dla wsi; 7.45 Radiowy kurs języka rosyjskiego — lekcja 19; 9.00 Audycja szkolna dla klas VI pt. „Srebrna droga — złoty skarb" — słuchowisko; 10.30 Koncert solistów; 11.30 Muzyka i aktualności; 12.40 Audycja dla wychowawczyń przedszkoli — pogadanka pt. „Radzimy sami sobie"; 16.05 Koncert laureatów I Ogólnopolskiego Konkursu solistów na instrumentach dętych; 17.10 Bułgarskie tańce ludowe; 17.20 Audycja dla kobiet — porady praktyczne; 18.00 Na młodzieżowej antenie; 18.50 Felieton literacki; 19.00 „Czego chętnie słuchamy"; 19.50 Audycja dla wsi; 20.30 Fragmenty z oper Dworzaka.

Dzienniki: 6.00, 7.00 i 20.00.

Artykuły Świąteczne
jak: miód, mak, proszki i cukry do pieczenia, aromaty, art. cukiernicze i inne.
W DUŻYM WYBORZE
są do nabycia
W SKLEPACH SPOŻYWCZYCH MHD
Nr 3 - Malmeda Icchoka ZOR
" 37 - 1-go Maja
" 24 Marchlewskiego
" 23 1-go Maja
" 25 Dąbrowskiego
" 11 Mickiewicza
oraz w pozostałych sklepach spożywcz
324—0

ODCZYNNIKI CHEMICZNE
chemicznie czyste
do celów laboratoryjnych zakładów naukowych
i produkcyjnych
w pełnym wyborze do nabycia
w MHD Art. Przemysłowymi Sklep Chemiczny nr 78
ul. Icchoka Malmeda blok ZOR nr 19.
k 400_0

RZEMIEŚLNICZA SPÓŁDZIELNIA PRACY
ZEGARMISTRZOWSKO-JUBILERSKA „PRZYSZŁOŚĆ"
W BIAŁYMSTOKU
zawiadamia o uruchomieniu od dnia 1. XII. 1954 r.
nowych punktów usługowych:
naprawa wiecznych piór i skup starych
przy ul. I. Malmeda bl. 18
oraz liczników samochodowych przy ul. Stalina 15.
k 401_1

k 319-0

OGŁOSZENIA drobne

Zgubiono dowód rejestracyjny Nr A02—003 samochodu m-ki „Skoda" przez kierowcę PKO w Białymstoku.
g 662—1

Białostocka Baza Remontowa
Terenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych
w Białymstoku, ul. Wiadukt nr 8
przyjmuje
wszelkie roboty na tokarnię czołową (borbank)
k 403_0

„Gazeta Białostocka" — organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Kolegium. Wydawca: RSW Prasa. Redakcja i administracja: Białystok, ulica Kilińskiego 15. Telefony: redaktor naczelny 34-14, z-ca red. 36-16, sekretarz redakcji 29-22, redakcja nocna 25-36, centrala 37-47, 748, 749, dział partyjny 34-20, dział terenowy 36-33. Oddziały Redakcji Ełk ul. Armii Czerwonej 17, II piętro, tel. 656. Bielsk Podlaski, ul. Kopernika 2 pokój nr 10, tel. 206. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe i listonosze. Prenumerata zakładowa (powyżej 5 egz.) 3.50 zł — Prenumerata pocztowa 5.00 zł. Konto PKO Nr XII 1312/110. Informacji w sprawie prenumeraty opłacanej w kraju ze zleceniem, wysyłki za granicę udziela oraz zamówienia przyjmuje Oddział Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch", Sekcja Eksportu — Warszawa, Aleje Jerozolimskie 119 tel. 805-05. Biuro Reklam i Ogłoszeń RSW „Prasa", Białystok, ul. Kilińskiego 15. Konto NBP w Białymstoku nr 102-6-22.
BIAŁOSTOCKIE ZAKŁADY GRAFICZNE T-5-10806